

saar mange med de og de Lønninger i hver By. Det er muligt, at samtlige disse 75 Soldassistenters i Kjøbenhavn ere lønede med den højeste Lønning af 750 Rd. Dertil kommer, at efter Loven have de 25 ældste et Tillæg af 150 Rd. aarlig, de 50 næstældste et Tillæg af 100 Rd. aarlig, og de næste 50 igjen et Tillæg af 50 Rd. aarlig. Foruden dette have endnu 160 af det hele Antal 354 kongelig Ansættelse eller rettere ere pensionsberettigede. Naar dette bliver taget i Betragtning, og det maasse derhos er de høist lønede og, tildels de ældste, der have de nævnte Tillæg saavel som Pension, som ere ansatte i Kjøbenhavn, saa er det ingenlunde afgjort, at det er de i Kjøbenhavn Ansatte, der trænge haardest. Det forekommer mig derfor, at naar det ærede Medlem, der sidder foran mig (S. A. Hansen), og som er Hovedforslagsstiller eller i alt Fald Drøfter for Forslagsstillerne, vilde have denne Sag bragt frem, skulde han have taget den hele Assistentklassens Vilkaar under Overveielse og fremkaldt en ordentlig Revision af Loven; thi det er vist, at for to Aar siden var det ærede Medlem ligesaa ivrig som mange af os Andre for, at disse Assistenters ikke skulde have mere, end der nu er tillagt dem. Han og jeg i Forening støttede hinanden deri. Dernæst ser det nu næsten ud, som om det ærede Medlem vil sætte en lille Præmie paa at gifte sig. Jeg veed sandelig ikke, hvorledes det skulde gaa til, om man vil denne Tanke fastslaaet ved Lov, om det skulde være saa, at naar en Soldassistent blev gift, skulde han, forsaavidt han stod paa de 400 Rd., strax have et Tillæg, eller om kun de Soldassistenters, som i dette Tilfælde ere gifte, skulde have det, i hvilket Tilfælde der strax til næste Aar vilde komme en Ubillighed frem. Jeg vil for mit Bedkommende ikke stemme imod Sagens Overgang, til anden Behandling, men det forekommer mig, at hvis Loven skal ud, burde den gjenneegaa en Behandling i et Udvalg, for at samtlige Forhold kunne blive undersøgte

og drøftede. Nu har dette Andragende allerede ligget her i to Maanedre, og hvis det havde været de ærede Medlemmer rigtig magtpaaliggende at faae en Revision af Lønningsloven, saa kunde de være komne med Lovforslaget noget før, og der kunde da have været god Leilighed dertil. Nu er det maasse noget sent, men det forekommer mig dog, at Lovforslaget alligevel bør gaa i Udvalg.

S. A. Hansen: Naar det ærede Medlem for Thisted Amts Adb. Valgfreds (Schjerring) ansatte, at man skulde være ganske overordentlig varsom med denne Slags Love, er jeg fuldstændig enig med ham deri, men jeg tror ogsaa, at jeg med stor Varsomhed er gaaet til dette Forslag, og dette finder jeg bestyrket ved, at det ærede Medlem, der er Formand i Finantsudvalget, udtrykkelig har erklæret, at Udvalget vilde have henvist det indgivne Andragende til Ministeriet. Finantsudvalget har derved erkjendt den fulde Berettigelse i, at Andragerne til Tilfud til deres Lønninger, og jeg anser det som en stor Støtte for Forslaget, at der er fremkommet Erklæring fra Finantsudvalgets Formand om, at Udvalget vilde have foreslaaet Andragendet henvist til Ministeren. Han sagde fremdeles, at man derved omtrent vilde have naaet det Samme som ved dette Forslag, og jeg tager ligeledes til Indtægt for Lovforslaget, at Finantsudvalget har ment at opnaa det Samme ad den Vej, det havde tænkt at gaa. — Naar den ærede Taler, bag ved mig (Bonhoffe) mente, at der har været saa megen Tid, at man havde kunnet behandle denne Sag tidligere, erindrer han maasse ikke — men jeg skal nu erindre ham derom — at jeg, da jeg indbragte Andragendet, bad om, at det maatte blive henvist til Finantsudvalget, og saalænge det stod hen, om dette vilde gjøre Noget ved denne Sag eller ikke — jeg talte med flere Medlemmer derom — var der ingen Grund for mig til at gjøre Videre. Da Finantsudvalget havde afgivet sin Betænkning over